

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع: تلقیح مصنوعی.

عرض کردیم که امام رضوان الله تعالى علیه در آخر بحث میراث متولد از زنا فصل جدیدی تحت عنوان تلقیح مصنوعی نطفه را مطرح کرده اند که امروزه نیز خیلی رواج پیدا کرده، ایشان فروعاتی را در این رابطه مطرح کردند، دیروز دو مسئله از تحریر الوسیله خواندیم، مسئله دوم این بود که: (مسئله ۲) : لا يجوز التلقيح بماء غیر الزوج (شارع مقدس فقط دخول نطفه به رحم زنی که با او پیمان زوجیت منعقد شده را جایز می داند)؛ سواء كانت المرأة ذات بعل أو لا، رضي الزوج و الزوجة بذلك أو لا، كانت المرأة من محارم صاحب الماء كأمه و أخته أو لا.^۱

شارع مقدس برای مسئله فروج اهمیت زیادی قائل است، دیروز برای اینکه معلوم شود شارع چقدر نسبت به زن و مرد نامحرم و مسئله نسب عنایت دارد دو خبر از باب ۴ از ابواب نکاح المحرم و ما یناسبه واقع در کتاب النکاح وسائل الشیعة خواندیم، عنوان باب این بود که : «باب ۴ : تحريم الانزال في فرج المرأة المحرمة، و وجوب العزل في الزنا».

خبر اول: ﴿محمد بن يعقوب، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن عثمان بن عيسى، عن علي بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن أشد الناس عذابا يوم القيامة رجلا أقر نطفته في رحم يحرم عليه﴾ (عرف از این عبارت می فهمد که شکل قرار دادن

اهمیتی ندارد بلکه اصل قرار دادن نطفه در رحم زن اجنبی حالا به هر شکل و به هر وسیله ای حرام است).^۲

خبر دوم: ﴿محمد بن علي بن الحسين قال: قال النبي صلى الله عليه وآله: لن يعمل ابن آدم عملا أعظم عند الله عز وجل من رجل قتل نبيا أو إماما أو هدم الكعبة التي جعلها الله قبلة لعباده أو أفرغ ماءه في امرأة حراما.﴾^۳

بنابراین قرار دادن نطفه در رحم زن اجنبی به هر شکل و وسیله ای حرام می باشد.

خب و اما صاحب وسائل در باب ۱۳۰ از ابواب نکاح وسائل الشیعة موضوع دیگری را مطرح کرده، عنوان باب این است: «باب ۱۳۰ : انه يجوز للرجل أن يعالج الأجنبية وينظر إليها مع الضرورة خاصة وبالعكس، ولا يجوز مع عدمها حتى من الصبي المميز.».

خبر اول: ﴿محمد بن يعقوب، عن محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن علي ابن الحكم، عن أبي حمزة الشمالي (اسمش ثابت بن دينار است و پدر سه شهید بوده که هر سه در رکاب زید شهید شدند)، عن أبي جعفر عليه السلام قال: سألته عن المرأة المسلمة يصيبها البلاء في جسدها إما كسر وإما جرح في مكان لا يصلح النظر إليه يكون الرجل

^۱ وسائل الشیعة، شیخ حر عاملی، ج ۱۴، ص ۲۳۹، ابواب نکاح المحرم، باب ۴، حدیث ۱، ط الإسلامیة.

^۲ وسائل الشیعة، شیخ حر عاملی، ج ۱۴، ص ۲۳۹، ابواب نکاح المحرم، باب ۴، حدیث ۲، ط الإسلامیة.

^۳ تحریر الوسیلة، امام خمینی (ر)، ج ۲، ص ۶۶۳، ط نشر آثار.

أرفق بعلاجه من النساء، أیصلح له النظر إليها؟ قال:
إذا اضطرت إليه فليعالجها إن شاءت.^۴

خبر در اعلی درجه صحت قرار دارد.

مطلبی که در این خبر در مورد رجوع زن به پزشک نامحرم مرد ذکر شده بسیار مهم می باشد، الان زنها برای عملهای زیبایی و بدون قصد معالجه به پزشک مرد مراجعه می کنند که خب این جایز نیست.

امام رضوان الله علیه به هیچ وجه تلقیح نطفه مرد به رحم زن اجنبی را جایز نمی داند حالا به هر شکل و به هر وسیله ای که باشد بلکه ایشان فقط تلقیح نطفه مرد به رحم زنی که با او پیمان زوجیت منعقد کرده را جایز می داند، امروزه مراکز تشکیلی شده که نطفه ها را در دستگاه هائی نگهداری می کنند و بعد زانی که باردار نمی شوند مراجعه می کنند و از طریق تلقیح آن نطفه ها باردار می شوند که طبق نظر امام رضوان الله علیه این کار جایز نیست.

امام رضوان الله علیه در ادامه کلامشان به سراغ حصول نتیجه می رود و می فرماید: «مسئلة ۳: لو حصل عمل التلقیح بماء غیر الزوج، وکانت المرأة ذات بعل، وعلّم أنّ الولد من التلقیح، فلا إشکال فی عدم لحوق الولد بالزوج، کما لا إشکال فی لحوقه بصاحب الماء و المرأة إن کان التلقیح شبهة، کما فی الوطاء شبهة، فلو لقّحها بتوهم أنّها زوجته و أنّ الماء له فبان الخلاف، یلحق الولد بصاحب الماء و المرأة. و أمّا لو کان مع العلم و العمد ففی الإلحاق إشکال، و إن کان الأشبه ذلك»^۵.

^۴ وسائل الشیعة، شیخ حر عاملی، ج ۱۴، ص ۱۷۲، ابواب نکاح، باب ۱۳۰، حدیث ۱، ط الإسلامیة.

^۵ تحریر الوسیلة، امام خمینی (ر)، ج ۲، ص ۶۶۳، ط نشر آثار.

بقیه بحث بماند برای فردا إن شاء الله تعالی

والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی
محمد و آله الطاهرین